

[Socialministeren.]

kan gennemføres såvel inden for de vedtagne rammer som inden for forudsætningen om, at den pædagogiske standard ikke behøver at blive forringet. Så sent som i går er der opnået enighed mellem regeringen og det radikale venstre, kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne om at skabe en ordning, der sikrer, at besparelsen føres ud i livet som ønsket af folketinget og uden urimelige virkninger for den enkelte kommune.

Af institutioner, hvis forhold i givet fald skulle kunne begrunde dispensationen, kan peges på: Institutioner, der er opdelt på flere huse eller har lokaler på to eller flere etager, når dette umuliggør sammenlægning af børnegrupper på tidspunkter af dagen med få fremmødte børn. Institutioner uden legeplads eller med en legeplads, der ligger fjernt fra institutionen. Institutioner med grupperum af så ringe størrelse, at en børnegruppe af sædvanligt antal ikke kan være i rummet. Vuggestuer, hvor toilet og baderum ikke er i direkte tilknytning til grupperummet. Institutioner, hvor der er optaget handicappede børn. Institutioner, hvor der er optaget adfærdsvanskelige børn. Institutioner, hvor børnefremmødet i løbet af dagen er langt højere end normalt.

Meddeles der dispensationer i disse tilfælde, vil den pædagogiske standard også i de institutioner, hvis forhold afviger fra de almindelige institutioners, være fuldt ansvarlig efter gennemførelsen af besparelserne.

Ordføreren for forespørgerne (Steen Folke) (VS):

Nu forklarer socialministeren hele sagen på en måde, så man nærmest må forstå, at det her i virkeligheden er den form for socialdemokratisk politik, som socialministeren helhjertet slutter op bag. Det var jo lidt andre toner, der lød omkring finanslovens vedtagelse sidste år, men jeg synes, det er udmærket at få præciseret nu, at det er virkelig sådan, socialdemokratiet mener at normeringer m. v. skal se ud på daginstitutionerne.

Jeg synes også, der er grund til lige at hæfte sig ved disse såkaldte forhandlinger, som er foregået mellem regeringen, og det vil formentlig sige socialministeren, og det radikale venstre, centrum-demokraterne og

kristeligt folkeparti. Hvad er det egentlig, der har været forhandlet om? Ja, det, der har været forhandlet om, det er såmænd, om man skulle gennemføre det, som folketinget havde vedtaget at gennemføre. Intet andet. Man har forsøgt ligesom at lægge et røgslør ud, nu foregik der nogle vældige forhandlinger. Og man har brugt det over for dem ude omkring i daginstitutionerne, forældre og medarbejdere, som mente, at nu måtte der ske noget; man har brugt disse forhandlinger til ligesom at sige: ja men der er noget, der er ved at ske. Men hvad har der reelt været ved at ske? Ingenting. Man har bare besluttet at fastholde det, som folketinget én gang for alle har vedtaget, det sagde socialministeren jo helt klart nu.

Udviklingen på daginstitutionsområdet siger også noget om vilkårene for udbygningen af sådan et område i et samfund af vores type. I 1960'erne, hvor der var behov for arbejdskraft, lagde mange, og det var stort set alle politikere, stor vægt på at få den kvindelige arbejdskraftreserve ud på arbejdsmarkedet. Der var brug for det, og det opbyggede man så en ideologi omkring, hvor man understregede, hvor vældig godt det var for børnen at komme i daginstitutioner, hvor glimrende det var på den ene og anden måde. Og man fik udbygget daginstitutionerne i denne periode. Nu er vi i 1970'erne, nu har vi krise og arbejdsløshed, og nu får piben en anden lyd. Nu hedder det: det er godt for børnene at være hjemme, de skal have nær kontakt med deres mor først og fremmest, det er det helt afgørende, og de andre ting her, det er noget, der spiller en langt mindre rolle. Nu er der nemlig brug for at presse kvinderne tilbage i hjemmene, sådan at de ikke konkurrerer med mændene på arbejdsmarkedet, og nu er der brug for statslige nedskæringer på det sociale, på det uddannelsesmæssige område, sådan at man kan få tilført erhvervslivet kapital, fordi erhvervslivet har problemer med at forrentes tilstrækkelig profitabelt. Jeg mener, det er meget karakteristisk, at politikken på disse områder altså følger konjunkturerne.

Socialministeren var inde på dette med lørdagslukningen, og det har jo været lagt op hele tiden, som om der blot var tale om noget med en lørdagslukning og en særlig nednormering på fritidshjemmene, hvor